

D, d. 43

Vorb. in Poul Bek

[Hk 1190^a]

See

Gesch. et Geogr.
~~2A. 101. X~~¹¹⁶

116
FACULTATIS JURIDICÆ

DECANUS

ET

SENIOR,

JOHANNES

HENRICUS

Meier/

JCTUS, ELECTORALIS REGIMINIS
ERFFURT. CONSILIARIUS, DECRETAL. PROF.
PUBL. ET JUDICII PROVINCIALIS ASSES-
SOR PRIMARIUS.

LECT. BENEV.
S. P. D.

Vemadmodum rerum gerenda-
rum infinita est feget & varietas
l. 5. de V. O. l. 1. 2. 3. 4. ff. de Pr.
Verb. ita plurimum eventit, ut
propria earundem significanda-
rum nomina deficiant *dict. ll.*
hinc factum, ut contractus alii
nominati, alii innominati dice-
rentur *dict. text.* in quibus præter causam & nego-
tium manifestaria & directa conventio interveniret
l. 3. S. 1. ff. de obl. & act. l. 19. ff. de reb. cred. Sed &
negotia quædam notata sunt, quibus, ut nomen
quidem nullum, conventio quoque minus inesset,
cætera tamen non deessent, quæ ad producendam
obligationem iusta atque idonea: factum nempe
actusque, ut à delictis longè discrepans, ita veris
contractibus similior; itemque consensus, sed tacit-
us magis, quam apertus, æquitas verò & utilitas
evidentissima. Hic itaque interpretationis subfi-
dium legum Conditioribus visum, non quidem ut
veris contractibus ea annumerarent, sed eodem cum
illis effectu donarent, propter maximam affinitatem
& similitudinem, quam haberent cum iisdem, *pr.*
Inst. de quas. contract. l. 33. ff. de condit. indeb. atque
ad hoc ipsum quoque designandum non appellatio
his tributa, sed similitudinis & Jctis frequentissimâ
notâ, *quasi* distincta, prout alias perpetuo Juris usu
observari constat. Uti enim contractus dicitur iste,
qui directè & expressè receptus est à Jure gentium &
manifestè introductus, tanquam res necessaria ad
communem totius generis humani usum, verus
dicitur;

dicitur; Sic quasi contractus ille, qui utiliter, seu per interpretationem, quâ fingebatur convenisse, recipitur ab eodem jure; hæc interpretatio adeo fit per jus gentium, ut sic credendo, conventionem interpositam fuisse, justa exinde videatur petitionis causa & ex eâ detur locus naturali conditioni, aliâs enim si non fieret sic interpretatio fingendo, conventionem non præcessisse, naturali conditione id, quod abest, peti non posset.

Talismi modo interpretatio sic instruenda, ut facti & menti contrahentium congruat; uti enim à contrahentium voluntate, sic quoque à facti qualitate diversitas negotiorum pendet; Prævalet tamen voluntas expressa facti, & hoc potior est, quia basis & fundamentum est omnium conventionum, ut ista normam huic tribuat; non autem ordine inverso, quod & æquitati magis convenit, cum & evenire posset, quasi ex uno facti producerentur plures contractus; Puta, si quis alium rogaret, an decem vellet vendere librum, hic responderet, venditus esto; quo casu præsumi potest tam pro venditione, quam stipulatione. Quod igitur & hoc casu haut inutile nonnunquam sit futurum, nobile Judicis officium implorare, quanquam & quasi contractus esset bonæ fidei, profanando saltem libello actionis, & quia aliâs eidem insignes competunt effectus ex *L. 7. sub rubrica ff. de neg. gestis*, solidè declarabit Nobilis & Clarissimus

DN. CHRISTIANUS Schön/

Natus Heynevaldæ prope Zittaviam Lusat. die
) (2 Hed.

Hedvviçæ 1678. honestis parentibus, jam piè defunctis, nimirum JOH. GEORGIO Schön/ Ludimoderatore, Matre verò MAGDALENA, natâ LEHMANNIA; utriusque alia ei delata non fuit hæreditas, nisi naturalis vita, nominisque honestas, atque cum Christianorum religione paterna maternaque benedictio: Quibus tamen divitiis ille contentus singularem DEI providentiam sibi semper propitiam satis cognovit, ut nihil suis curis, nihil laboribus, sed cuncta DEO tribuat, vitæ suæ lineam hæc insigniens epigraphæ: *Divina Providentia*. Ab optimis suis Parentibus usque ad annum ætatis nonum educatus, & cum in puerili ætate ingenium studiis idoneum tempestivè se ostenderet, iisdem quoque addictus fuit. Deinde DN. M. GODOFREDUS CHRISTIANUS à LANCKISCH, Ecclesiastes apud Zittavienses ad Templum Petr. & Paul. meritissimus, perbenevolum suum testaturus animum, non solum Zittaviam & in ædes suas ipsum vocavit puerum, sed etiam educatione benignè continuatâ statim tradidit Gymnasio; quod beneficium, quoties animo is repetit, divinæ quoque remunerationi commendat. In Gymnasio, postquam classis quinta debitum ei assignaverat locum, mox per saltum translocatus est in tertiam. Postea singulas classes consuetò ordine transivit. Præceptoribus primùm usus est B. DOERINGIO & B. KRANZIO, præ cæteris verò M. MICHAELE ZIEGERO, sub cujus ductu latinæ & græcæ linguæ fundamenta jecit, ut hîc Zigerianæ fidelitatis, diligentiæ ac benevolæ curæ dememinisse non possit. Quò autem opus benè ceptum
benè

benè continuaretur auctores ipsi fuere M. JOACH.
CURTIUS b. m. & M. ADAM ERDMANN MIRUS
Con-Rector, quorum industriam & favorem com-
memorat. Jucundissima verò ipsi est recordatio
B. CHRISTIANI WEISII, quem tunc vocarunt
Rectorem nominis sui, h. e. sapientem & de literariâ
juventute meritissimum. Is quicquid in humanio-
ribus, ac præcipue in oratoriis utile, in disciplinis
autem realibus ad præparationem academicam ne-
cessarium existimari solet, fideliter tradidit. Postea
eò progressus est Viri celeberrimi erga dilectum
suum favor, ut ei, hospitio liberali excepto. Nobiles,
ad privatissimam Weisii informationem magno nu-
mero confluentes, committeret præparandos, quò
vel ipse aliquod laborum haberet levamen, vel, posi-
tis primorum principiorum rudimentis superstruere
posset pulchriora. In summa dissimulare non pot-
est, suâ se moneri conscientia, ut Weisio suo grati
animi monumentum ponat, memor amoris post fu-
nera pietas. Exacto in ædibus Weisianis qua-
driennio, & proprio motu & optimi Præceptoris
consilio, Zittaviam cum Lipsia, Scholam cum Aca-
demia commutavit, nova ibidem cœlestis providen-
tiæ documenta deinceps expertus est: Id quod tan-
to magis gratâ erga DEUM mente prædicat, quo-
minus ulla hominum & Patronorum commendatio
vel intercessit, vel quicquam hîc fecit, cum omnia,
post superatas subinde difficultates, velut sponte
sua per solam DEI gratiam fluere viderentur: Sic in
ingressu Lipsiensi Vir antiquæ fide & virtute Gene-
rosiss. DN. de ZEHMEN, Dynasta Franckenhu-

fæ &c. b. m. statim obtulit non contemnenda sub-
stendi media, quippe Generosissimi FILII, tum tem-
poris itidem Academiae Candidati, jam Sereniff Ducis
Saxo - Gothani Nobilis Cubicularii contubernio eum
adjungere dignabatur, quò in conficiendis vitæ Aca-
demicæ pensis alter alterum vel juvaret, vel excitaret.
Uri vero Splendidissima Zehmiana Domus ac specia-
tim Generos. Dn. de ZEHMEN, paternarum virtutum
hæres, Vir suo etiam merito suaque præstantia lauda-
tissimus, veterem gratiam non confirmavit modò,
sed singulariter etiam adauxit: Ita se debitorem per-
petuum profitetur, nunquam permissurus, ut vel
præteriti, vel præsentis temporis devinctissima in-
termoriatur memoria. Addit geminum fere exem-
plum, quando non potest non laudare favorem,
quem DN. OTTO, Senator apud Lipsiensis Pru-
dentissimus, in diversis rerum casibus testari hæc-
tenus non dubitavit. Ipsum deinde studiorum Aca-
demicorum cursum quod attinet, in *Philosophia* præ-
legentem habuit DN D. OLEARIUM, tum utrius-
que linguæ, nunc Theol. Prof. Publ. Etsi verò
Juris studium amplectabatur Candidatus, *Theologiam*
tamen non plane negligere potuit, vel quò olim in
Gymnasio huic disciplinæ deditus, concionando et-
iam ingenium & linguam exercuerat, vel, quod pro-
penso erga Sacras literas amore flagrans, à Politicis
errore, non condonando, veræ religionis curam sæ-
pe negligi solere, non ignorabat, vel quò sororio
quasi vinculo Eusebii & Themidem placidè con-
junctas esse, certum ipsi videbatur; hinc lectiones
privatas à B. GUNTHERO in *Theologiam* The-
ti-

tico-Polemicam; Publicas verò à DN. D. SCHMIDIO, P. P. in Compendium Scherzerianum adornatas per aliquod tempus frequentavit. Ad suam vero disciplinam i e. Jurisprudentiam, animum penitus applicavit. Et Antecessorem potissimum habuit B. TITIVM, in summ. Provocat. Judic. Consiliario, Supr. Cur. Provinc. & Facult. Jurid. Assess. & P. P. Jctum sine titulo celeberrimum: Sub hujus igitur manu ductione *Cursum Juris integrum* absolvit; postremo etiam, ne doctrinam aliquam, a Titio suo in ordinem redactam & vulgaribus præjudiciis liberatam, prætermitteret, ad Philosophiam quasi rediens, curavit, ut laudatus Auctor, quam scripserat olim artem cogitandi exponeret. Sic illustris viri institutioni semper adhæsit, ac fidelem ejus sinceritatem, propensissimum affectum, humanissimamque benevolentiam semper expertus, nunc post mortem Titii cineres pio gratoque animo veneratur; Generosiss. autem DN. a PLANITZ, Hæreditario in Lohma & c. Viro eruditionis & humanitatis laude conspicuo, quod viam ad scholas Titii olim monstraverat, ætatem se obstrictum fatetur. De cætero collegiis Titianis aliorum quoque Jctorum doctrinas junxit: Nam B. D. ITTIGII P. P. ad *Struvii Jurisprudentiam & Lauterbachii Compendium*, nec non DN. D. BARTHII ad *idem Systema* lectionibus adfuit; Postea collegio *Juris Saxonici*, præeunte DN. D. SCHREITERO, P. P. nomen dedit, ac denique a Dn. D. SCHACHERO, P. P. perlegendorum *Actorum* ipsi copia facta atque *præcticus, jura in foro asserendi modus* simul ostensus est. Subsequenti tempore, cum alii, bona quadam
opi

opinionem ducti, Oratoriam & Poeticam, nec non Titiana, ut vocare nonnulli solent, principia, ab eo discere vellent, annuente Titio, prælectiones privatas instituit, atque alias Theoriam ad Praxin applicare non intermisit. Sic igitur bono doctrinæ apparatu instructus Candidatus Nobis quoque suum in solenni examine, quod à Facultate nostra Juridica, libello ejus rei ergò oblato, obtinuit, demonstravit Jurisprudentiæ luculenter consecratum studium; quippe, post textus ex utroque Jure ipsi, ad enodandum genuinum illorum sensum communicatos, solidè & memoriter ferè explanavit, arduas atque spinosas quæstiones cum obmotis dubiis placavit, atque se haut vulgari Juris scientiâ donatum, testatus est; adeo, ut omnium albo calculo a Facultate nostra declaratus sit talis, qui dignus omnino sit Doctoralibus honoribus: Aperienda idcirco Ipsi est honoris porta, dummodo priùs & publicè suam declaraverit eruditionem in *Cursoria Lectione* ad ante citatam *L. 7. ff. de negot. gest.* & inaugurali *Disputatione de Legulejismo*; quibus functionibus solennibus expediendis destinatus est proxime sequens dies Jovis hora matutina VIII. in *Audit. Jur. Colleg. Major.* Quibus actibus publicis ut Universitatis Proceres & Jurisprudentiæ Cultores interessè dignentur, officiosè & humaniter invitantur. Publ. sub sigillo Fac. Jurid. Dom. Trin. III. An. 1714.

Typis JOH. HENR. GROSCHII, Acad. Typogr.

153978

ULB Halle

003 488 349

3

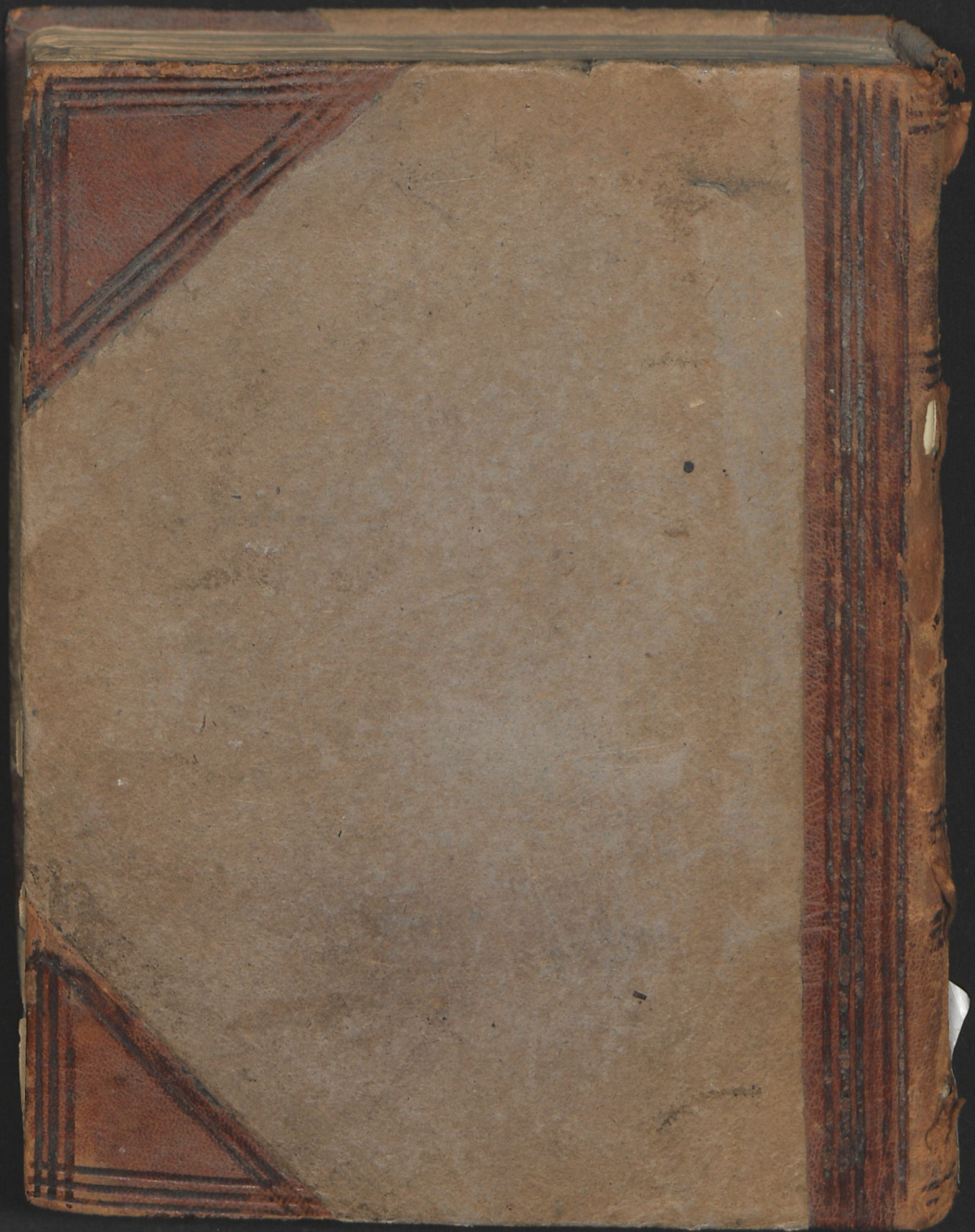

St

AB 1539 18

VD 77

R

16
FACULTATIS JURIDICÆ

DECANUS

ET

SENIOR,

JOHANNES

HENRICUS

Meier/

JCTUS, ELECTORALIS REGIMINIS
ERFFURT. CONSILIARIUS, DECRETAL. PROF.
PUBL. ET JUDICII PROVINCIALIS ASSES-
SOR PRIMARIUS.

LECT. BENEV.
S. P. D.

